

of an act from among a set of »free« choices: each choice is available, is known to have a specific probability of leading to an outcome, and is preferred equally with respect to other available choices«. Dette er jo en noget indskrænket definition, men fidusen ved den er – efter C. – at den afspejler de forhold, der kendetegner de eksperimenter, man har mulighed for at lave. Derved får begrebet »rationel adfærd« også en specifik betydning, som diskuteres i kapitel 8. Det er den adfærd, der udspiller sig i lys af den nytteteori, man på ethvert tidspunkt er i stand til at opstille. Og for øjeblikket kan man ikke komme længere end ovennævnte definition af værdi giver operationel mulighed for. I kapitel 9 diskuteres mulighederne for at addere værdier. Og da hele C.'s system bygger på værdiers additivitet, er det et essentielt afsnit, og naturligvis et afsnit hvor kritikken kan sætte ind. Man kan vel sige, at hvis man holder sig til ovennævnte værdidefinition, så følger værdiernes additivitet med logisk nødvendighed, og så behøver man ikke gøre meget mere ud af det. Hvis man imidlertid lægger sin »eksperimentelle« metode anderledes til rette end C. foreslår, kan man meget simpelt empirisk eftervise, at værdier hos beslutningstagere i virksomheder ikke er additive. Hvilket atter kræver andre modeller for eventuelle aggregeringer. Kapitel 10 går videre med et udvidet oplæg til værdimåling, der til en vis grad forsøger at tage hensyn til anmelderens kommentar, men der kommer ikke nogen egentlig løsning ud af, men et værdifuldt bidrag til diskussionen.

De sidste 6 kapitler behandler atter sidetemaer: gyldig argumentation, værdier i grupper, tidsproblemet og nogle fundamentale problemer i videnskabelig metode.

Videnskabens opgave – som formuleret

af C. – er at kunne forudsige (jfr. bogens titel); forudsigelse, »prediction« er et nødvendigt element i en optimal beslutning. Andre vil sige, at videnskaben om virksomheden har til opgave at sige, hvorledes man bør træffe en beslutning, at videnskaben altså skal være normativ eller »prescriptive«. Selv om disse formål vel i den konkrete opgave bliver identiske, er C.'s attitude nok mere acceptabel – efter anmelderens værdisystem –, selv han (og Churchman) lever af at udvise en anden.

Churchmans bog er i de to år, den har været på markedet, blevet en klassiker, hvis tankeindhold man som erhvervsøkonom ikke kommer uden om at tage stilling til.

Erik Johnsen.

Kenneth J. Arrow, Samuel Karlin and Herbert Scarf, ed.: *Studies in Applied Probability and Management Science.* Stanford University Press, 1962, \$ 8,50.

Bogen indeholder 15 bidrag til den matematiske lagerteori, produktionsteori og udskiftningsteori. For alle bidrag gælder, at der ikke er skelet til nogen umiddelbar praktisk anvendelse af de udviklede modeller.

På den anden side er der i de forskellige papirer foretaget stedvist værdifulde bidrag til udviklingen af den abstrakte matematiske modelfamilie indenfor området management science.

Anmelderen er i tvivl om det hensigtsmæssige i den af Stanford-gruppen åbenbart efterhånden kanoniserede fremgangsmåde: at skrive matematik og til en vis grad at anvende matematisk arbejdsmetode og kalde det ledelsesvidenskab.

Alle artikler er på det abstrakte researchplan og har kun interesse for specialister.

Erik Johnsen.